

Неговото **славно** намерение

„И Авраам каза: Синко, Бог ще си промисли агнето
за всеизгаряне. И двамата вървяха заедно“
(Битие 22:8)

Защо това не е на първа страница ?

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Йоан 10:17,18

„И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си.“ (Йоан 12:32)

Нека предположим, че е намерено автентично, 1000 годишно пророчество, съдържащо точни детайли за живота на известен политически лидер.

Представете си новинарските емисии, докладващи за това откритие, звучащи по подобен начин: „Института Хопсън, съобщава, че сред руините на древен храм в централна Америка, близо до останките на ранно селище на Маите са намерени каменни плочи с надписи. Те били запечатани в стая и запазени в удивително добро състояние. След

**Писанията на Стария Завет
съдържат забележително
подробна „биография“ на
Божия Син - написана много
векове предварително!**

най-щателни изследвания, археолозите от Хопсъновия институт се обединиха околномнението, че плочите наистина са от периода на Маите и съдържат автентично пророчество за живота и делата на Мартин Лутър Кинг, младши.

Представете си възмущението в повечето от страните по света. Допуснете, че детайли за рожденото място, ранното детство, въстъпването в длъжност, характера, постиженията, популярността, съпротивата, предаването и смъртта на М.Л.Кинг, биха били написани на камъка с забележителна точност дори до точната година, месец, ден и часа на смъртта на лидера! И всичко това 1000 години предварително!

Тази новинарска история естествено е измислена, но едно е факт: Животът на Исус Христос е придружен от точно такива пророчества, каквито описах!

Писанията на Стария Завет съдържат над триста пророчества за Исус Христос, съставляващи забележително подробна „биография“ на Божия Син - написана векове предварително. Тези събрани пророчески свидетелства могат да бъдат оприличени на „монтажната линия“ на старозаветните пророчества. Както една кола се изгражда част по част, докато бавно преминава по конвейърната линия, така и образът на обещания Избавител, Месия, постепенно придобива форма и определение, докато прелистваме страниците на Стария Завет.

Пророческото свидетелство е непреодолим феномен и придава на Исус Христос уникални прерогативи. Никой друг религиозен лидер и нито личност в цялата история не е стъпвал на такава основа!

Каква е твоята кръвна група?

ЧЕРНО НА БЯЛО

Евреи 10:17-19

„И греховете им и беззаконията им няма да помня вече“. А гдето има прощение за тия неща, там вече няма принос за грях. И тъй, братя, като имаме чрез кръвта на Исуса гръзнование да влезем в светилището.“ (Евреи 10:17-19)

Наскоро се надигна вълна на интерес в новините, статии в списания, книги и телевизионни шоу програми, свързани с процесите при разрешаване на престъпления. Тестовите на ДНК станаха широко разпространена тема за разговор и почти всеки ден в новините се появяваха истории, които разкриваха, че информацията от ДНК е от изключителна важност при разкриване на личността, отговорна за престъпления.

Понякога години по-късно, след мест на ДНК един затворник се оказва невинен. Тази седмица популярно Talk show направи интервю с човек, неправилно осъден и излежаващ присъда за престъпление. В резултат на ДНК тест, след 9 години затвор е обявен за невинен. Той е освободен няколко дни след смъртта на майка му,

която е негова най-силна подкрепа, по време на този период. Представете си да има подправени доказателства против вас, да прекарате 9 години от живота си в затвор и през цялото време да сте свършено невинен!

За съжаление ние всички сме виновни. „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“ (Римляни 3:23). Не само пръстовете ни отпечатъци, кръвните проби и ДНК данните ни поставят на сцената на престъпниците, но оръжията на предумишлена ярост и страст, потушени грехове, двустри езици и язвително отношение са наше притежание. Крайната ни присъда е смърт.

На нашата история не приключва тук. Бог обеща на Авраам, че от неговия род, или неговото ДНК (потомство), ще дойде Месия. Антитипът на животинските жертви и кръвта на животни, сочеше към бъдещия Изкупител - Исус умрял на кръста. (Виж Евреи 8)

Кръвният тест може да разкрие много неща за един човек. Изследванията на кръвта се използват за диагностициране на болест или за събиране на информация за потенциални здравословни проблеми. ДНК тестовете се използват за събиране на информация относно генотипа, или генетичната конструкция и състав, и физиологични характеристики. Изследванията на кръвта също определят съвместимостта на кръвни групи при даряване или получаване на кръв.

Ние бяхме осъдени на доживотен затвор в грях, болка, окаяност и да живеем живота си на ръба на смъртта. Чрез „преливането на кръв“ от Исус ние сме прощени, помилвани от смъртната присъда и сега имаме вечен живот. Слава на Бога за ДНК и кръвните тестове, изменени на кръста, които сега разкриват, че ние сме сънаследници с Исус!

КАКВО МИСАМЕ

По какъв начин историите на Каин и Авел, Авраам и Исаак представяват примери за вяра и послушание в Бога? Как всяка от тях признава Исус като Спасител?

**За нещастие ние
всички сме виновни.**

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 4:1-8; 22:1-19; Числа 21:4-9

Исус дойде да умре. „Затова Ме любя Отец, защото Аз давам живота Си, за да го взема пак. Никои не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам, и имам право пак да го взема. Тая заповед получих от Отца Си.“. Има невероятна сила в идеята за един обичащ Бог, желаещ да умре за нас.

Една година преди пускането на широко дебатирания филм „Страстите Христови“ на Мел Гибсън, го гледах на частна прожекция осъществена за членовете на борда на влиятелна обществено политическа група (аз бях само гост!). Беше разтърсващо, доста близко до истинското преживяване на физическата агония на Христовите последни часове. Хората хлипаха, плачеха и пълкаха по време на прожекцията. Споделяйки нашите впечатления, стана ясно, че всички бяха дълбоко развълнувани. То даде ново значение на насилюето идващо от екрана!

Нима историята за Христовите мъки е значима основно, поради страданията, които Той преживя ? Трябва ли и възможно ли е

**Неговата смърт и
възкресение са с превъз-
ходна стойност за мен**

свирепостта и зверството изпълващи последните Му часове да надминават всяка човешка жестокост? Тревожно е , че дори днес хора са измъчвани невероятно много и за дълги периоди от време. Биват осакатявани, части

от телата им биват отрязани, органи разсечени и изядени, членове на семейството измъчвани и убивани пред техните очи. За мен е достатъчно да знам, че Исус беше подложен на изпитания, достигащи максимума на човешката издръжливост. Неговата смърт и възкресение са с превъзходна стойност за мен, защото Той беше Бог, дошъл да ни спаси. Ценността се съдържа в символа на страданието.

Винаги трябва да правим разлика между славата на жертвата и славата на истинската жертва. Павел, разсъждавайки за истинската любов пише: „...и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не съм“ (1 Кор. 13:3). Наистина проявите на религиозност, с които се надяваме да придобием заслуги - самоотрицание или свещи на посвещение, угасват най-бързо. Те не могат да успеят повече от жертвата на Каин, която принесе по собствен начин (Бит. 4:1-8). Каин мислеше, че действието му има стойност, загърбвайки факта, че то е символично и е значимо само ако бе налице послушание („послушанието е по-приемливо от жертвата“ [1 Царе 15:22]). Заставайки срещу брат си Авел, Каин разкри пълното неразбиране на целта на ритуала. Той проля кръв, без да отдаде слава.

Авраам сигурно се е учудил на заповедта да принесе своя син. Може би е изглеждала доста странно като изискване на Бога несравнимо с

предишните Му действия. Но той искаше да даде всичко на Бог. И това беше най-важното. Той беше богат човек. Дори повърхностен прочит на събитията, водещи до раждането на Исаак би показал, че този син беше неговото земно богатство. Точно така и Божеството искаше: по същия начин Исус бе решен да издържи всяко и всички страдания за нас. Можем само да предположим каква част от космическия символизъм е успял да проумее Авраам, но не можем да пропуснем да отбележим Божието одобрение за това, че „не пожали за Мене и сина си“.

От Адам до Авраам патриарсите знаеха, че смъртта на агнето символизира заместническото наказание за техните грехове и представя механизма, по който Бог отмахва смъртната присъда от решниците.

Не по-малко поучителна е историята за медната змия. Тогава, както и сега, змията се счита за символ на злото и изкушението. Израилтяните познаваха историята за Егем и проклятието над змията, че потомството на жената „...ще ти смаже главата“ (Бит. 3: 15). Когато истински змии ухапах много от роптаещите против Бога, те считаха това за наказание на греховете им. Издигната от Мойсей медната змия осигури на всички, които я погледнаха изцеление и стана символ на победената змия. За нас, също означава много „и когато бгдга Аз издигнат от земята, ще привлече всички при себе си“ (Йоан 12:32).

Ако някога се нуждаем от урок за опасността от приемането на символите буквално, то ние го имаме в лицето на медната змия.

Тогава хората имаха склонност да гледат на нея, като на талисман на вярата, а по-късно и като обект на поклонение. Много поколения по-късно цар Езекия „сломи медната змия, която Мойсей беше направил, защото дори и до онова време израилтяните и каджяха“ (4 Царе 18:4).

Във филма „Страстите Христови“ има сцена, която се различава от библейския разказ, но е много полезна за разбирането на същността на цялата история. Исус е в Гетсимания в молитва към Отец. Той се бори с човешкото си естество, и иска сила да продължи плана за изкупление на човечеството. Когато казва: „но не моята, а Твоята воля“ и се изправя, змията се приближава към Него. Той повдига крак и смачква главата и с петата си.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Кое има по-голяма стойност: страданието на Христос или фактът, че Той понесе наказанието ни? Обяснете отговора си.

2. Как смъртта на Божия Син стана средство за нашето спасение?

3. Представете си отново историята за разпъването на Христос, описана в евангелията. Вие се намирате в Ерусалим по време на тези съдбоносни дни. Къде мислите, че ще бъдете в историята? Как бихте се вписали в тази картина?

4. Къде е мястото ви в картината днес? Какъв е подходящият отговор на събитията около предаването, съда, разпъването и възкресението на Христос, описани в евангелията?

5. По какъв начин моя отклик на Христовата жертва трябва да надминава признанието и чувството на благодарност? Коя мислите, че е връхната точка в изразяване на вярата за истинския последовател на Христос?

Кратък поглед в Божието сърце

СВИДЕТЕЛСТВО

Бит. 22:1-19

Авраам и Сара бяха толкова развълнувани, че най-накрая ще имат син и го нарекоха „смях“. Това беше детето, което бяха очаквали през целия си живот. Но Бог реши да използва тясната връзка между баща и син, за да даде на Авраам и на нас представа за дълбочината на любовта Му към нас.

„Авраам вярваше, че Исаак е синът на обещанието. Вярваше в сигурността на Божиите думи, когато Бог го помоли да отиде да принесе жертва. Той не се усъмни в обещанието, но вярваше, че Бог, Който в своя промисъл беше подарил дете на Сара в нейната старост и Който изискваше от него да отнеме живота на това дете, може да даде живот отново и да върне Исаак от смърт към живот“¹. Въпреки, че не можеше да го види, Авраам имаше доверие в Божествения план.

Жертвата на Исаак беше предназначена да създаде представа за жертвата на Неговия Син. Исаак представяше Божия Син, който

„Авраам научи, най-великия урок даван някога на човек.“

бе принесен в жертва за греховете на света. Бог искаше чрез Авраам да запечата в съзнанието на хората евангелието на спасението. За да направи истината реална и за да изпита неговата вяра, Той поиска от Авраам да убие

скъпия си син Исаак. Цялата агония, която Авраам изтърпя по време на трудното и страшно изпитание, трябваше да отпечата в неговия ум плана за изкупление на падналото човечество.“² Бог не само изпита Авраам, но му предложи още по-дълбоко разбиране на Неговия невероятен дар - спасението.

„Авраам научи от Бог най-великия урок даван някога на човек. На неговата молитва да види Христос преди да умре беше отговорено. Той видя Христос; той видя всичко, което един смъртен човек може да види и оживя. Предавайки се изцяло, той можа да разбере видението на Христос. Беше му показано, че давайки единствения си син за да спаси грешниците от вечна гибел, Бог правеше по-велика и невероятна жертва от всяка, която някой човек би могъл да извърши.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво мислеше Авраам, че ще направи Бог, за да има куража да бъде послушен?

2. Как можем да отъждествим Авраам, който се съгласява да принесе Исаак, с Бог Отец и с Бог Син?

1. *Духът на пророчеството, т. 1*

2. *АБК т. 1, стр. 99*

3. *Животът на Исус, стр. 469*

Как да вървим с поглед към кръста

ИМА КАК

Исаия 64:6

Опитвали ли сте се някога да откриете образ в 3-D пъзел? Гледате втренчено минути наред повтарящите се детайли, с надежда да видите как някакъв триизмерен образ се появява отнякъде.

Да откриеш смисъл в кръста е подобно на 3-D пъзел. Образът винаги е там, точно както е Исус. И за двете е нужно да фокусираш погледа си и да го задържиш.

Израилтяните в пустинята се изправиха пред дилема, която ни показва как да гледаме към кръста. След като се скитаха из пустинята, те станаха нетърпеливи и започнаха да се оплакват. Тогава отровна змия се появи на сцената и им създадоха истински повод за оплакване. Бог в безкрайната си милост им даде изцеление чрез Мойсей, който издигна медната змия на един кръст. Всичко, което израилтяните трябваше да направят беше да погледнат към кръста. Нашият кръст е Исус, издигнат, за да ни даде вечен живот. Просто? Как тогава гледаме на кръста?

1. Признаваме, че имаме нужда от промяна. Когато израилтяните видяха хора да умрат от ухапванията, те осъзнаха сериозността на ситуацията. Човечеството също е ухапано от една отровна змия - Сатана. Грехът заразява всяка част от живота ни. „Всички сме омърсени и нечисти от грях“. Исаия продължава за да спомене, че дори най-добрите ни усилия са като омърсена греха. Ние сме бедни, голи, боси и слепи без благодатта на Исус, която ни покрива.

2. Признаваме, че сами не можем да се променим. Веднага, след като израилтяните признаха факта, че дори най-добрите медицински грижи не могат да ги излекуват настъпни промяна. Трябваше да отидат до кръста, който служеше като противоотрова. Ние също се нуждаем от промяна. Имаме нужда да достигнем до признанието, че каквото и да направим, не можем да си осигурим вечния живот с Исус. Никаква добра работа, любов, любезност или святост няма да могат да ни върнат там. Само Бог има силата да ни излекува от греха. Животът ни никога няма да бъде същия когато приемем Божията, променяща сила. Той ни подарява Святия Дух, който гиша в нас, за да сътвори нов живот. Ние не можем да Го видим, но можем да усетим влиянието Му в живота на човека.

3. Ние поглеждаме към Този, който може да ни промени. Просто погледнете. Това беше заповедта дадена на израилтяните. Щом повдигнеха очите си към кръста, те биваха излекувани. Нашите „змии на грях“ са приковани на кръста от Исус. Неговата благодат прави спасението ни възможно. За да видиш, трябва да премахнеш всичко, което разсейва и пречи да видиш образа - както при 3-D пъзел. Когато погледнем към Исус за спасение, страхът и вината отлитат на крилата на надеждата.

Колко често се опитваме със собствени сили да се издърпаме? Колко често падаме върху лицата си? Който време ще ни трябва за да фокусираме очите си в Онзи, който предлага осмислен живот? Колко време ще ни трябва докато се научим да вървим с поглед към кръста.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво според вас прави евангелието да изглежда като лоша новина (всички имаме нужда от помощ, понеже не можем сами), преди да стане добра новина?

2. Колко дълбоко е проникнал проблемът на греха? Защо Христос е единственото средство за лечение?

3. Как вашето отношение към тези въпроси се съотнася или е в контраст с това на групи философи и гледни точки на света относно човешкото „заболяване“?

4. Защо според вас евангелието в началото изглежда като лоша новина (т.е. имаме нужда от помощ, не можем сами) преди да стане добра новина

Как тогава гледаме на кръста?

Жертва - Най-голямата цена!

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Матей 26:36-46; Лука 9:23

„За да не забравя Гетсимания; за да не забравя Твоята агония; за да не забравя Твоята любов към мен, води ме към Голгота“ Това е стих от една песен, която точно отразява същността на християнската опитност. Авторът на тези прости, но силни думи, Джени Хюсей, познава истинското значение на всекидневното носене на кръста и следване на Спасителя. Тя посвещава много време на грижа за сестра си, която е инвалид. „Чрез Гетсимания тя достига до разбирането за истинското значение на послушанието и предаването на Бога. Това прави служенето и не бремене, а радост.“*

Четейки Матей 26:36-46, трябва да върнем историята и да си представим този момент. Ако се вгледаме ще видим Спасителя, който до сега е бил непоколебим в службата си на Отец. Той ходи в светлината на Бога, но сега сърцето му е изпълнено с мъка и сякаш тъмнина го заобикала. Той не може да види светлината. Виждате Го да се отдалечава от учениците си, призовавайки ги да се молят с Него. Може би дори се пренява или залита и тогава коленичи. Гърбът му е превит от невъобразима мъка и Той се моли на Отец, казвайки: „Отче мой, ако е възможно, нека ме отмени тази чаша; не обаче както аз искам,

Никога не трябва да забравяме агонията или любовта?!

а както Ти искаш“ (Мат. 26:39) Четенето на тези думи изпълва сърцето със скръб, но и с радост. Защо? Болка - поради мъката, която ние причинихме на Исус, но и радост, защото Той е нашият Изкупител.

Всеки от нас е преживял Гетсимания. Или искаме Бог да отнеме някоя тежест от нас или сме изтощени. Колко пъти сме отивали в градината да се молим за себе си и сме чувствали, че чашата е твърде горчива за да пием от нея? Колко пъти вместо да се молим за нашите братя и сестри, ние заспиваме и те остават сами? Но ние имаме един Приятел, който никога не спи - той постоянно пледира в наша полза.

Когато гледаме към кръста, ние никога не трябва да забравяме агонията и любовта. Исус казва „Доидете при мен всички, които се трудите и сте обременени и аз ще ви успокоя“ (Мат. 11:28). На какъв мощен Бог служим и колко недостойни сме за жертвата направена на Голгота. Всеки ден трябва да бъде ежедневно свидетелство за Агнето, което отнема греховете на света. Ние трябва да носим кръста си и да не считаме нищо за жертва, а за истинска и най-голяма радост.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Кога беше най-значимото ви преживяване в Гетсимания? Какво научихте? Какво решихте? Как оцеляхте?

2. Кое ваше бремене най-много бихте искали Исус да отнеме от вас днес? Колко трудно ще е за вас да се разделите с него?

3. Какъв е резултатът когато отидеш при Христос и размениш твоите товари за Неговите благословения? Как ще изглеждаш и как ще се чувстваш? Какво ще е различно днес и утре в резултат на това действие?

4. Какво можеш да направиш за да не забравиш никога Голгота и значението на това, което Христос направи за Теб?

*Джордж Сенвил „Forty Gospel Hymn Stories“

Лично е

ИЗСЛЕДВАНЕ

Йоан 3:16,17;4:9,10

С ДВЕ ДУМИ

Да четем за Него, да го изучаваме, дори да гледаме филми - няма смисъл. Трябва да е лично. Христовият живот, неговата ужасна смърт, Неговото славно възкресение са без значение докато не ги възприемем като личен дар.

Бог обеща на Авраам, че ще стане баща на народ, неизброим като звездите, но докато Исак не се намери в ръцете му, той не бе приел напълно това обещание. Историята за вярата на Авраам, който трябваше да принесе единствения си син е малък портрет на Божията жертва на Сина. За Бог това също беше лично.

А ЗАЩО НЕ?

- да гаря кръв. Помисли за кръвта, която Христос проля за теб и обещанието за спасение, което идва с този дар.

- Да напиша кратка история, базираща се на гледната точка на Исаак за пътуването в планината (Виж Бит. 22)

- Отделете една вечер за гледане на звездите. Сравнете данните за брой на населението с публикуваните цифри за приблизителния брой звезди. Помислете за мащаба на обещанието, което Бог даде на Авраам.

- Потърсете определения за „наdejда“ и „вяра“. Каква е разликата между надеждата в Христовото спасение и това да имаме вяра в Христос?'

- Създайте си дневник, в който да записвате начините, по които Бог е изпълнил обещанията си към вас по специален начин. Случвало ли ви се е Бог да направи чудо в последния момент, както се случи с Авраам?

- Напишете поема за вярата, без да използвате думите „вяра“ или „доверие“.

- Разкажете на някого какво Бог е направил лично за вас днес. Разкажете на някого какво Бог е направил лично за него.

- Направете жертва. Подарете на някого нещо, което е много ценно за вас, може би дори нещо незаменимо.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Патриарси и Пророци, гл.13